

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Sect. V. Ad Christum sudore sanguineo manantem pii suspiratus, Pluscula
de aliis quæ ad rem præsentem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

biberent, calidum adhuc spirantemque, idque contra morbum. Adhuc hic modus, qui curandis animi morbis medelam quarunt, habent hic, quem hauriant, purissimum sanguinem, recentem omnino, & de suis primùm receptaculis eliquatum.

Cum inter Argivis & Lacedamonios super Thyrao agro certamen esset, pars utraque selecti militis trescentos in pugnam composuit, qui liti hinc finem facerent. Pugnam est acerrime, & sine missione, non sine sanguine, Ceciderunt denique unà omnes, duobus solam Argivis, Argenore & Chromio stantibus, qui ut victoriam domum nunciarent, à mortuis ad vivos properarunt. His digressis, Orthyadem Laconum fortissimus, etsi jam vicinissimus morti, extremas tamen vires resumpsit, loco confurrexit, hostium aliquot spoliavit, trophæum erexit, atque digito suo pro calamo, suo sanguine pro atramento usus, hunc scuto titulum inscripsit: *Lacedamonius de Argivis*. Quo facto, in casorum acervum se abiecit, & finit. Si fas ima summis conferre, Orthyadem in Sionis viridario invitatum conspicio, Christum video, qui inter extremam cum morte luctam trophæum statuit, & has in illo voces suo sanguine descriptis: *Sic DEVS dilexit mundum*. O nimum amorem istum, cui explendo mors una satis non fuit, sed ante mortem vitam hanc nostram mori cogit! ita quidem, ut nostri amantissimus Christus membra intierit, guttatim contabescere, & per lenta sanguinis stillicidia, diversis viis animam abire voluerit: & tamen adhuc plus diligebat ille quam perforebat, plus perferre cupiebat quam per humanam naturam valebat: mors illi pœnarum ejus vicissima videbatur; nec ei sufficiebat, si semel tantum moreretur in Golgothæ cœmeterio, nisi prius fuisset etiam mortuus in Gethsemani viridario: parum ei erat, si inter latrones expiraret medius, nisi & ante sudore sanguineo sic fumarét, ut jam flagellatus videri posset.

§. V. Ad Christum sudore sanguineo manentem pii suspiratus. *Pluricula de aliis quæ ad rem presentem.*

O mi amantissime Domine JESU, te unum suspirat cor meum. Cur, o amor meus, cur ita ipse tormenta ita præcipitas? Nondum hic illus est è Brutorum gente Romanus carnifex, nondum hamata te flagella lacerant, nondum aculeati sentices divinum verticem perfodiunt, nondum prægrandes clavi manus pedesque configunt; & tamen jam nunc tam uberes cruoris fonticuli fluunt. Quid eras fiet, cum totum corpus unus erit livor, vulnus unum? nimirum hodie tibi vult currunt, eras dabis cruoris maria. Atqui verò in supremis his angustiis, nemo unus hominum est, qui te vel minimum refocillet, nullus qui vicem tuam participet, qui dolorem tuum vel verbulo soletur: etiam amantissimi deserunt: ipsi etiam discipuli linguâ quàm animo meliores destituunt. Paulo antè vinciri tecum & mori parati, jam stertunt, brevi & fugam circumspicendi: solus o Christe vigilas, solus precaris, sudas & laboras. Verè torcular solus calcasti. O mi JESU, JESU mi patientissime, miserere mei, præcipue supremo vitæ meæ tempore. Confirma me in ultimo certamine, illâ præsertim horâ, quæ de omnibus meis animis sententiam feret. Mærores tui meos refocillent, angores tui meos dissipent.

Sed o felicem te dives olearum Horto, à Domino tuo purpurate, & sanguineis notis velut rosis stellate; tu arcanas illas voces atque genitus, tu suspiria lacrymis distincta, tu preces singultibus interruptas audivisti, conscius meritoris qui Christum, soporis qui locos oppresserat. Gatriant alii Adonidis aut Aleinoi hortos: nuge sunt & meta dumeta ad te comparati; Elysi campi, Elysi non sunt præ tuâ dignitate. Non errem, si te feliciorum primo illo paradysum dixerim. Et quis

Tom. II.

me transferat, ut olim Adamum, in nova hæc & beata tempe? Sed & o felicem te terram, quæ Domini tui cruorem combibisti, numquam tam pretioso rore irrigata! Quis mihi det, ut sexcentis oculis fatigem locum, quem Servatoris vestigia presserunt; genua contigerunt, cui sese os oculique appresserunt? Sed o terra, an non erubuiti, te premi tam sacro pondere, te aspergi tam nobili liquore? Imò certè rubere cœpisti Minio nimis pretioso purpurascens, postquam tubentem tibi stillam novus hic hortulanus irroravit. Et tu è caelesti prætorio alare Juvenis, quod tibi munus in hoc hortodemandatum? tunc illum solaris, qui tuum unicum est solamen: illumne ad certamen animas, qui tunc in illo contra apostatas angelos certamine, servavit? Ah! quæ hæc tam lucuosa metamorposis, quod fatum hoc tam ineluctabile, ut is in terrâ jaceat, quem in cælo beatæ mentes non sine tremore adorant.

Quid agimus hic Christiani, quæ animi nostri sunt sensa? Videre mihi, obsecro, æterni Patris Unigenam, mæsto noctis silentio, ad olearum colles terra diffusam, & velut sub mole maximâ fatiscentem, guttis roseis undique notatum. Videte mihi botrum crucis torculari nondum impositum, jam tamen ex eo vindemiam sponte redundantem. Videte oleam trapetis nondum pressam, jam tamen olivi plurimum sudantem. En spongiam nullius manu contractam, humore tamen copioso manantem. En terram virginem hostili aratro nondum proficissam, jam tamen messe uberi triumphantem. Videte mihi pellicanum nondum clavorum rostris confixum, jam tamen sanguineis rotibus stillantem. Videte agnum nondum macello, nondum cultro admotum, jam tamen undequaque guttis sanguineis respersum: guttas modo videris, brevi visuri sanguinis flumina. Sed o sensus humanos, vel adamante duriores! illum hircinò sanguine domari ferunt; hos sanguis divinissimus tam largè, tam variè fusus vix quidquam

egollit. Terra movet, sol expallet, sepulera referant, saxa rumpunt, mortui sentiunt, rupes dissiliunt. Homo quid? Ridet, & Domini sui sanguinem, jocum sepe facit & ludibrium. Chrotildis regina, uti Gregorius Turonensis refert, ab Amalerico conjuge crudeliter habita, Childeberto fratri candidum linteum misit proprio sanguine infectum, quod loco litterarum esset, & hoc quasi fratri diceret: Videtne hæc Childeberte, & pateris? cernitne quid soror pariat, & conives? non vindicas, non defendis? Et, en nobis ex oliveto sudarium misit Christus, quod suo ipse sanguine largiter pinxit, & hæc quasi verba inscripsit: Hunc mihi sudorem scelera vestra expresserunt: videris ista, & vitam priorem non desipis? Utinam nos Childeberti nunc simus, & in nostram ipsi vindictam animemul Certè Patientem Christum nemo luget veriùs, nemo amat sincerius, quàm qui ea, ob quæ passus est Christus, odisse incipit. Tui, o mitissime JESU, sudores sanguinei gelidos meos abstergant, tuæ preces vin & robur meis tribuant. Tua innocentia meas noxas eluat, tua mors immortalitatem mihi beatam conferat. Tuus sim vivus, mortuus. Ita tecum, mi JESU, & pro te libens moriar.

CAPUT III.

Christus moriturus ab Iscariote proditur, à Petro negatur, ab Herode illuditur, à Pilato flagellatur.

Filius Virginis Christus ab omni hominum genere contumelias est passus: à suis, ab alienis, à sacerdotibus, Pontificibus, Senatoribus, Regibus; à Pharisæis & plebe; à summis, infimis; ab hostibus & amicis. Ipsi etiam

Christus ab omni hominum genere contumelias est passus, etiam

Ff

Handwritten notes in the right margin, including "LAVET IN ACQUA" and "VITAE".

Vertical marginal notes on the left edge of the page.